

Dovolávané žalobní důvody

- porušení čl. 95 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- porušení čl. 26 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství a pravidla 1 odst. 1 písm. d) ve spojení s pravidlem 3 odst. 2, 3 a 5 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství;
- porušení obecné zásady ochrany legitimního očekávání a zásad právní jistoty a řádné správy (včetně povinnosti uvést odůvodnění);
- porušení čl. 94 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- porušení čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie.

Žaloba podaná dne 11. května 2020 – Westfälische Drahtindustrie a další v. Komise

(Věc T-275/20)

(2020/C 247/32)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Německo), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm) a Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Německo) (zástupci: O. Duys a N. Tkatchenko, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil dopis Komise ze dne 2. března 2020, kterým zástupkyně generálního ředitele pro rozpočet Komise vyzvala žalobkyni č. 1, aby Komisi zaplatila částku ve výši 12 236 931,69 eur, za neplatný;
- v důsledku toho určil, že Komise je povinna platby, které jí žalobkyně č. 1 zaplatila v období od 29. června 2011 do 16. června 2015 ve výši 16 400 000 eur, plus z toho vzniklé kompenzační úroky v celkové výši 1 420 610 eur, celkově tedy částku ve výši 17 820 610 eur, s účinností od 15. července 2015 započítat na pokutu samostatně uloženou Tribunálem ve věci Westfälische Drahtindustrie a další v. Komise (T-393/10, EU:T:2015:515), a že v důsledku platby ze dne 17. října 2019 ve výši 18 149 636,24 eur byla tato pokuta již v plné výši uhrazena; a
- uložil Komisi povinnost zaplatit žalobkyni č. 1 částku ve výši 1 633 085,17 eur plus kompenzační úroky ode dne 17. října 2019, jakož i úroky z prodlení ve výši příslušné průměrné úrokové sazby, kterou ECB používá pro své refinanční operace v příslušném období zvýšené o 3,5 procentních bodů, od 17. října 2019 až do úplného zaplacení dlužné částky;
- podpůrně, uložil Evropské unii, zastoupené Evropskou komisí, povinnost žalobkyním č. 1 až 3 zaplatit náhradu škody ve výši 12 236 931,69 eur formou započtení částky 12 236 931,36 eur, která byla Komisí vůči žalobkyni č. 1 uplatněna dopisem ze dne 2. března 2020, a žalobkyni č. 1 zaplatit přeplatek ve výši 1 633 085,17 eur plus kompenzační úroky od 17. října 2019 a úroky z prodlení ve výši příslušné průměrné úrokové sazby, kterou ECB používá pro své refinanční operace v příslušném období zvýšené o 3,5 procentních bodů, od 17. října 2019 až do úplného zaplacení dlužné částky;

— v každém případě uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: Porušení čl. 266 odst. 1 SFEU z důvodu (trvale) nedostatečného odstranění následků, pokud jde o kasační účinky zrušené pokuty, z důvodu nezohlednění dopadu zrušení resp. (se zpětnou účinností) prohlášené neplatnosti pokuty Tribunálem. Tribunál neplatnou pokutu nezachoval, resp. nepotvrdil, nýbrž uložil žalobkyním povinnost zaplatit novou a samostatnou pokutu stanovenou Tribunálem.
2. Druhý žalobní důvod: Porušení čl. 266 odst. 1 SFEU a čl. 99 odst. 4 a čl. 98 odst. 4 prvního pododstavce písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾ z důvodu nesprávné domněnky úročení od 4. ledna 2011, protože Komise v rozporu se svou povinností opomněla platby žalobkyně č. 1, které sama až do vyhlášení rozsudku ze dne 15. července 2015 bez právního důvodu (*ex tunc*) zadržovala, jakož i příslušné kompenzační úroky, započít s účinností k 15. červenci 2015 ve prospěch žalobkyň na pokutu, kterou nově uložil Tribunál.
3. Třetí žalobní důvod: Porušení zákazu *ne bis in idem* (faktickým) zvýšením pokuty uložené Tribunálem, protože Komise od žalobkyň bez právního důvodu se zpětnou účinností od 4. ledna 2011 požaduje zaplacení úroků z prodlení.
4. Čtvrtý žalobní důvod: Porušení čl. 266 odst. 1 SFEU a čl. 99 odst. 4 písm. b) nařízení 2018/1046 z důvodu nesprávného výpočtu maximální přípustné výše úroků z prodlení dlužných od 15. října 2015.
5. Pátý žalobní důvod: Porušení čl. 266 odst. 1 SFEU z důvodu porušení zásad řádné správy a pravidel řádného úředního postupu, protože Komise po žalobkyních bez právního důvodu požaduje zaplacení (další) částky, která jde nad rámec pokuty (a úroků z prodlení) uložené Tribunálem.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

Žaloba podaná dne 11. května 2020 – Crevier v. EUIPO (osvěžovač vzduchu)

(Věc T-276/20)

(2020/C 247/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Jeffrey Scott Crevier (Fort Lauderdale, Florida, Spojené státy) (zástupce: M. Kime, Barrister)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporný (průmyslový) vzor: Přihláška č. 5 652 872

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. března 2020, ve věci R 2396/2019-3